اما این مرد دستش را پر از خیر و برکت نمود.

از عبدالله بن ابی اوفی رضی الله عنه روایت است که می گوید: مردی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و گفت: من نمی توانم چیزی از آیات قرآن حفظ کنم، لذا به من چیزی بیاموز که بجای قرآن بخوانم و مرا کفایت کند. ایشان فرمود: بگو: «سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم». وی گفت: یا رسول الله، این برای الله عز وجل است، پس برای من چه؟ ایشان فرمود: بگو: «اللهم ارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي»: «پروردگارا به من رحم کن، مرا روزی بده، سلامتی و عافیت نصیبم کن و مرا هدایت نما». وقتی آن مرد برخاست تا برود با دستش اشاره کرد. پس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَمَّا هذا فقد مَلأَ يَده مِنَ الخَيرِ»: «اما این مرد دستش را پر از خیر و برکت نمود».

[حسن است] [به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این حدیث شریف بیانگر حکم چگونگی نماز گزاردن کسی است که نمی تواند چیزی از قرآن را حفظ کند؟ در اینجا رسول الله صلی الله علیه وسلم فرد بادیه نشینی را که نمی تواند چیزی از قرآن حفظ نماید، راهنمایی می کند که بگوید: سبحان الله (یعنی: الله را از هر نقص و عیبی مبرا می دانیم) و الحمد لله و لا إله إلا الله (یعنی: هیچ معبود بر حقی جز الله وجود ندارد) و الله اکبر و لا حول و لا قوة إلا بالله العلی العظیم (یعنی: هیچکس نمی تواند حال و وضعی را به حال و وضع دیگر تغییر دهد مگر به حکم الله)؛ و آنگاه که آن مرد از رسول الله می خواهد دعایی به او آموزش دهد تا در نماز بگوید، رسول الله صلی الله علیه وسلم او را به دعای جامعی راهنمایی می کند که در بر دارنده خیر دنیا و آخرت است، اینکه بگوید: «اللهم ارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي»؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم بزرگی این دعاها و اذکار را با گفتن این عبارت در رابطه با شخص اعرابی که: «اما این مرد دستش را پر از خیر و برکت نمود» بیان می کند؛ یعنی: این مرد به خیر و نیکی بزرگی دست یافت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10915